

**КОНКУРС ЗА ДЕЦАТА
НА ГРУПА ГЕОТЕХМИН**

2021 г.

Група ГЕОТЕХМУН традиционно подкрепя бъдещето на България – децата. Мотивира ги да мислят, творят и да изразяват мнение.

Относително скорошна, но много ценна, част от нашите инициативи е онлайн конкурса за децата и внуците на служителите от Група ГЕОТЕХМУН. За втора поредна година ние насърчаваме най-малките членове на голямото семейство на Групата да участват в конкурса по случай 1 юни – Деня на детето.

Тези година **по темата „Моят любим герой“** взема участие деца на възраст от **5 до 10 години.** Те ни разказва за своите любими герои – анимационни герои, които имат суперсили и правят добрини или исторически личности, допринесли за България. Децата искат да приличат и на едните, и на другите.

По-големите - от 11 до 18 г., твориха по темата **„Не спирай да се учиш“,** защото човек не учи само в училище или от учебниците. Участниците са любознателни и смятат, че най-големият учител всъщност е животът и че ако някой смята, че няма какво повече да научи, всъщност тепърва трябва да започне да го прави.

Творчеството на децата е разделено в **две конкурсни категории – дигитално изображение и писмена творба.**

Освен първи, втори и трети награди журито на конкурса: проф. Борис Гондов, Диляна Панова и Димана Чорданова, присъжда и специални и поощрителни награди.

В този конкурс за нас всички участници са победители. Най-ценното в състезанието е желанието на децата да бъдат активни и да допринесат със своите идеи за по-доброто бъдеще на всички.

Категория

ДИГИТАЛНО ИЗОБРАЖЕНИЕ

Първа възрастова група
от 5 до 10 години

I награда Елена Кирилова, 9 години

“Добрите, лошите и интересни герои”

II награда Зорница Мартинова, 7 години

"Златка, златното момиче"

III награда Цветелина Вутева, 7 години

“Моят любим герой, Васил Левски”

специални
НАГРАДИ

Зорница Димитрова, 6 години

“Пчелы”

Андреа
Костова,
8 години

"Котките"

Златина
Џорданова,
5 години

Екатерина
Дакова, 7 години

Макет на замъка на
принцеса Рапунцел

поощрительни
НАГРАДУ

Таня Петкова,
6 години

"Любим герой -
Симба от Цар лъв"

Виктория Мухтанова, 6 години

"Невероятният свят на Гъмбъл"

София
Боянова,
5 години

Никол Спасова,
10 години

Пламена
Петрова,
5 години

"Златокоска и
трите мечки"

Ева Павлова, 10 години

Даниел Найденов, 5 години

Моят любим герой от „Междувездни войни“ - Грогу (Бейби Џода)

Категория

литературно ПРОИЗВЕДЕНИЕ

Първа възрастова група
от 5 до 10 години

Връщане към миналото

Един слънчев ден с мама, братчето ми и още две приятелски семейства тръгнахме на разходка. Напълнихме раничките с храна и вода и потеглихме към местността „Прогон“. По пътя си говорехме с приятелките ми, гонехме пеперуди, беряхме цветя. В игри и забавления стигнахме до върха. За моя изненада там имаше голям бял паметник.

Попитах мама какъв е този паметник и тя ми разказа за руските освободители, които преминават през нашия град, за да го освободят от турците и да продължат към София. С широко отворени очи слушах за смелия генерал Гурко, който дошъл на кон, а хората го посрещали със сълзи на очи, хляб и сол. В знак на уважение го настанили в най – хубавата етрополска къща – Павел Панчовата.

Представях си стотиците хора, които в най страшната зима, когато дърво и камък се пукат от студ зарязват топлите стаи впрягат коне и волове и помагат на руските воюни да изкарат оръдията и да преминат през Балкана. Жал ми стана за многото замръзнали войници по пътя, които са напуснали родните си места, за да помогнат за освобождението на един братски народ.

От този ден научих много неща за освобождението на Етрополе и за признателността на българите. Вече съм посетила повечето от деветте белокаменни паметници, издигнати в района на Етрополе.

Много ми се иска и аз да мога да правя добро за хората. След обяд се върнахме от разходката. Бях доволна и щастлива от разказа на мама за миналото. Аз ще го разказвам на други...

I награда

Габриела Маринова, 9 години

II награда Даниела Цванова, 8 години

видеоклип - "Дани - детето герой"

Моят любим герой

В нашия модерен свят просто е невъзможно да се живее без телевизия. Благодарение на нея ние научаваме новини, интересни събития в страната, слушаме песни и гледаме интересни филми. Моят любим герой е филмовия герой Спайдърмен – Питър Паркър. Във филма Спайдърмен, Питър Паркър е един обикновен млад човек, скромен, понякога и самотен, който живее с леля си Мери и чичо Бен, защото родителите му загиват в самолетна катастрофа.

Класът на Питър Паркър отива на екскурзия, която екскурзия включва посещение на научни лаборатории. В една от лабораториите Питър е ухапан от радиоактивен паяк. Той усеща ухапването но не знае, че с това ухапване придобива нечовешки сили. Когато убиват чичо му Бен пред очите му, той се разстройва много и е ядосан на съдбата, че губи най-близките си хора. В опит да изкара гнева от болката за загубата на чичо си, случайно разбира, че притежава нечовешки сили, сили и способности които имат паяците. Чрез тези сили той може да направи много неща за себе си, да има всичко, да промени изцяло начина си на живот. Но той остава верен на своите убеждения и възгледи за живота, кое е добро и кое не. Ушива си костюм, за да не го разпознаят хората и нарича себе си Спайдърмен. Спайдърмен е моят любим герой, защото със силите които получи той не се възползва за своя лична изгода и облага, а започна да предпазва и помага на по-слабите и бедни хора, да помага на полицията при разкриване на престъпления и залавяне на престъпници.

Питър Паркър много харесва едно момиче на име Ей Джей, но не се възползва от силите си, за да я впечатли и тя да го хареса, а искаше тя да го хареса и да се влюби в него, такъв какъвто е – млад, наивен, скромен – Питър Паркър. Той обича много града, в който живее и прави всичко възможно да го направи едно по-добро и спокойно място за живеене, без да разкрива самоличността си и затова града обичаше Спайдърмен.

Мечтая един ден и аз да придобия някакви нечовешки сили, за да защитавам и помагам на по-слабите хора, да хващам и наказвам лошите.

III награда

Валери Младенов, 10 години

Категория

ДИГИТАЛНО ИЗОБРАЖЕНИЕ

Втора възрастова група
от 11 до 13 години

I награда Мая Върдева, 12 години

“Не спирай да се учиш”

II награда

Андреа Михайлова, 11 години

“Аз уча и творя!”

III награда Поля Василева, 13 години

ПОЩРИТЕЛНИ
НАГРАДИ

Симона Гергова, 11 години

“Етрополско хоро”

Категория

литературно ПРОИЗВЕДЕНИЕ

Втора възрастова група
от 11 до 13 години

Намирам красотата в любопитството

По желание или не, ние се учим постоянно през целия си живот, защото самият той не спира да преподава уроците си. Всяка наша грешка, всеки наш успех, всяко чувство което изпитваме ни учи на добро или лошо. Заобикалящата ни среда, приятелите, семейството, училището и още много „учители“ ни карат да се замисляме, когато правим своя личен избор и така научаваме много за самите себе си. Колкото повече обогатявам общата си култура, все повече разбирам колко различни са хората и колко много можем да научим един от друг. За мен приятелите с различни от моите интереси са един голям кладенец на нови знания, затова и ги обичам толкова много.

“Този, който държи една котка за опашката, ще научи нещо, което няма как да бъде научено по друг начин” – някога е казал Марк Твен и аз лично също смятам, че собствените ни грешки са най-добрият ни учител. Харесват ми историите от младините на татко и приятелите му. Дават ми идеи за много щуротии, но също така и ме карат да се замисля за последствията. Надявам се и аз един ден да разказвам на децата си за лудото си детство и всяка история да има поучително съдържание.

Учи, за да сполучиш – без значение какво! Полза има от всяко знание. Когато на нас децата ни казват “Учи!” не ни звучи много интересно, но родителите ни биха могли да сменят тактиката. Да започнат да разпитват подробно за всичко, например „От какво е направено?“, „От къде идва?“, „Кои го е измислил?“, „Как се е появило?“, „Когато започнало?“, „Чия е идеята?“ и т.н. По този начин не само ние, а и те ще научават още и още интересни факти.

Времето, в което не научаваме нищо е загубено време, а за мен е много важно да не губим времето си. От малък баба ми повтаря да нямам много добро мнение за човек, който днес не е по-мъдър от колкото е бил вчера. Смятам, че има право и ние хората трябва да продължаваме да се учим и да се самоусъвършенстваме през целия си живот. Именно затова призовавам всички да си задават поне по един въпрос на ден, чийто отговор не знаят. Ако всеки ден намираш отговора на един такъв въпрос, в каквато и да е насока, би се чувствал много по-добре и по-доволен от себе си. А, в крайна сметка смисъла на целия ни живот не е ли да сме щастливи и доволни от себе си?

Започнете с този въпрос, помислете си хубаво. Все пак, ако пробвате моята идея, не забравяйте да приемате и чуждото мнение, без значение дали сте съгласни с него или не!

I награда | Николай Петковски, 11 години

Не спирай да се учиш

Един мъдър човек преди време ми каза: „Който учи, той ще сполучи“, тогава аз се замислих, какво би означавало. Помислех си по-късно и предположих, че ако уча усърдно ще получа награда. Бях не далеч от истината, но след това проверих и разбрах, че означава „който учи, той ще успее“ и какво искам да кажа с това, искам да намекна, че знанието ще ни помогне в живота, дали с по-добро образование или с добра работа или с друго, но ни е нужно.

Аз лично искам всички в България и по света, да могат да имат добро образование, но това не зависи само от децата и настойниците им, това зависи и от учителите, на които попаднат, защото ако преподавателя няма желание да преподава, то той не си върши работата качествено и така ученикът не учи, но пак ученика търси ли намира и ще открие своя път в живота.

В заключение: не само ученикът, а и учителят трябва да се трудят усърдно, взаимно да си помагат и уважават.

Човешкият живот, макар и кратък е пълен с мечти, а човек иска да ги изпълни. Какво искам да кажа ли, аз показвам, че човек постоянно учи дори и да не го разбира, дори когато дете строи с блокчетата или когато възрастен чете книга, пак учи, докато е жив.

Поука: „Знанието е светлина, време е слънцето да огрее мечтите ни.“

II награда | Владимир Иванов, 12 години

Още от първия до последния ден се учим, от първата до последната стъпка. Щом се събудим, започваме да се учим до момента, в който си лягаме. Училището и детската градина са забавни и красиви места. Мечтата на детето е важна, но без знания тя няма да се събуди. Бъдете умни и учете!

III награда | Николета Тончева, 11 години

Категория

ДИГИТАЛНО ИЗОБРАЖЕНИЕ

Трета възрастова група
от 14 до 18 години

Винаги има интересни места, които да опознаем и посетим
също така - хора от които да научим нещо ново и полезно.

I награда

Александър-Петър Кирилов,
14 години

Категория

литературно ПРОИЗВЕДЕНИЕ

Трета възрастова група
от 14 до 18 години

Не спирай да се учиш

"Човек се учи докато е жив" или "Не спирай да се учиш" – любими цитати на малки и големи в наши дни. Обаче дали се тълкуват правилно? Отговорът на този въпрос определено е не и аз ще Ви разясня защо. Всеки като е бил по-малък е чувал от родители, баби и дядовци: "Учи, учи не знаеш това къде ще ти потрябва" и се взимат учебници, тетрадки и се подготвят уроците за училище, но всъщност това да се учиш няма нищо общо с училище, университети и дори детски градини или поне не до такава степен, каквато всички си мислят. Да, там също се учи но една много, много малка част от понятието "учене". Човек се учи още от малко дете – как да ходи, да говори, да разсъждава... Най-важния урок, който хората започваме да учим още от малки е това как да бъдем човечни – как да се държим с човека отсреща, как да не го нараним, как да му помогнем и не спираме да се учим на това. Колкото и големи да ставаме и каквото и да постигаме, ако не можем да бъдем човечни и не сме се научили да търсим доброто както в себе си, така и в другите, няма как да стигнем далеч, без значение какви постижения и успехи имаме. Ние се учим да бъдем хора постоянно. Самоусъвършенстването е най-доброто, което един човек може да научи за себе си. Например когато човек види друг да прави някое добро дело и си каже: "Ей, това мога и аз да го направя. Искам да го направя". По този начин ние се научаваме чрез пример от друг човек. Научаваме себе си, че можем да бъдем по-добри. В нашето ежедневие ние се учим във всеки един момент, дори и да не го осъзнаваме – на работа, в колата докато чакаме в задръстване, когато се прибираме с градския транспорт в час пик. Ние се учим на сдържаност, как да пренебрегнем собствените си изгоди в името на по-спокойно ежедневие.

Освен себе си ние учим и хората около себе си, съзнателно или не. Всеки има човек на когото подражава и взема пример от него. По същия начин е и с малките деца, те са най-невинни и чисти, точно защото тепърва започват да се учат и да преценяват кое е добре и кое не. Чрез всяко наше действие ние влияем на някое дете и го учим как да постъпи в даден момент. По този начин и ние се учим как да бъдем добър пример за тях. Това цялото е един цикъл, който не свършва. С всяко следващо действие има още едно и още едно, и още едно... Няма как да спрем да се учим, дори и да искаме. Казано е, че няма невъзможни неща, но според мен това е единственото изключение.

Когато човек каже, че вече няма какво повече да научи, тогава тепърва започва.

I награда | Екатерина Иванова, 16 години

30 GEOTECHMIN
ГЕОТЕХМИН

2021 г.